

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed.

Af Lissa Mathiasen (S) m.fl.
(Fremsat 13/11 86).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Som min forgænger gav udtryk for under førstebehandlingen af det forrige beslutningsforslag om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed, er jeg naturligvis også interesseret i at medvirke til, at farlige produkter ikke markedsføres, og at der ikke opstår ulykker i forbindelse med forbrugernes anvendelse af forskellige produkter.

Forslagsstillerne begrundet bl.a. deres forslag med, at behovet for en generel lovgivning om produktsikkerhed ikke er blevet mindre, siden Industriministeriets arbejdsgruppe afgav betænkning om produktsikkerhed i 1981.

Forslagsstillerne siger, at udviklingen og en række konkrete sager har vist, at behovet er blevet endnu større, hvorfor arbejdsgruppens forslag også må gøres mere omfattende.

Nu er det sådan, at vi i henseende til de problemer, vi diskuterer her, ikke befinder os på et fuldstændig ureguleret område. Som det også er blevet fremhævet i den tidligere debat, eksisterer der rent faktisk i dag en ret omfattende speciallovgivning, der hjemler

mulighed for produktsikkerhedsforebyggende foranstaltninger, ligesom også markedsføringsloven i en vis udstrækning giver mulighed for at gå ind også på dette område.

Når nu forslagsstillerne siger, at der siden 1981 har vist sig et stort behov for en generel produktsikkerhedslovgivning, så må jeg stille mig selv det spørgsmål, hvor dokumentationen er for dette behov. Jeg er nemlig helt enig i, at det må være afgørende, hvis der skal tages et lovgivningsinitiativ inden for dette område, at der også dokumenteres et reelt behov herfor.

Under behandlingen af den forrige folketingsbeslutning blev det understreget, at Industriministeriet nøje følger udviklingen inden for dette område, også fordi forbrugeren i dag udsættes for og kommer i forbindelse med et langt større udvalg af produkter, end man tidligere gjorde. Dette indebærer, at der stilles større krav til forbrugernes bevidsthed og opmærksomhed vedrørende produktsikkerhed.

Jeg vil derfor gerne redegøre for, hvad der er sket inden for dette område siden 1985.

Sidste gang et lignende forslag blev behandlet her i Tinget, sagde min forgænger, at det i forbindelse med forbrugerombudsmandens administration af de internationale registreringssystemer var blevet pålagt forbrugerombudsmanden nøje at vurdere, om der skulle foreligge tilfælde, hvor der måtte være behov for at gribe ind ud fra en produktsikkerhedsbetragtning, men hvor der ikke hverken i speciallovgivningen eller i markedsføringsloven er fornøden hjemmel til dette.

Jeg har siden modtaget kvartalsmæssige indberetninger fra forbrugerombudsmanden om administrationen af registreringssystemerne. Af disse indberetninger fremgår det, at der hverken på speciallovgivningsområdet eller inden for forbrugerombudsmandens eget område har manglet den fornødne hjemmel til at behandle de sager, der er opstået på baggrund af de modtagne registreringer.

Forbrugerombudsmanden vurderer til stadighed de internationale notifikationssystemer. Særligt om EFs notifikationssystem kan jeg oplyse, at EFs forbrugerministre på et rådsmøde den 29. oktober i år har tiltrådt et oplæg om en styrkelse af EF-notifikationssystemet. I dette oplæg lægger man vægt på, at forbrugerorganisationerne løbende inddrages i arbejdet gennem en periodisk orientering

[Industriministeren]

samt i de særlige tilfælde, hvor de nationale myndigheder finder det nødvendigt at advare offentligheden og at sørge for, at forbrugerorganisationerne informeres tilstrækkeligt med henblik på et samarbejde om informationsspredningen.

Ministeriet deltager endvidere i EFs demonstrationsprojekt om oprettelse af et informationssystem med henblik på indsamling af oplysninger om produktulykker. Dette projekt er en forlængelse af det tidligere pilotforsøg på dette område. Det er hensigten, at projektet skal fortsætte frem til 1990.

Projektets formål er at indsamle oplysninger om ulykker forårsaget af produkter – med henblik på at forbedre produktsikkerheden f.eks. i form af fremsættelse af forslag til standardisering, mærkning, bedre oplysninger over for forbrugerne og en lang række andre ting. Projektet er udvidet i forhold til det tidligere pilotforsøg, således at området nu dækker både hjemme- og fritidsulykker, hvorfor det også må forventes at give et langt bedre og mere dækkende billede af ulykkesomfanget og ulykkeshyppigheden inden for dette område.

Jeg forventer, at dette projekt med tiden vil give grundlag for iværksættelse af kvalificerede undersøgelser, som er nødvendige for, at man kan danne sig et skøn over behovet for regulering af området samt beslutte, hvordan reguleringen skal udformes.

Jeg mener ikke, at der er nogen uoverensstemmelse mellem forslagsstillernes ønsker om at sikre forbrugerne og mine og regeringens ønsker herom. Jeg er bare ikke overbevist om, at den eneste mulige løsning er en generel produktsikkerhedslovgivning. Den bedste løsning i dag er fortsat regulering vedrørende speciallovgivningen. Herved sikrer man, at den ekspertise, der findes på området, også giver størst mulighed for beskyttelse af forbrugernes interesser. Hertil kommer, at markedsføringsloven og notifikationssystemerne virker som udmærkede problemopfangende instrumenter.

Ministeriet vil naturligvis i forbindelse med sin deltagelse i de internationale notifikationssystemer og gennem de indvundne erfaringer med demonstrationsprojektet hele tiden være meget opmærksom på, om der skulle vise sig et dokumenteret behov for en generel produktsikkerhedslov, men før sådanne erfaringer og undersøgelser klart un-

derbygger behovet, må jeg tage afstand fra det fremsatte beslutningsforslag.

Arne Lund (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte følgende bemærkninger.

Som det fremgår af det socialdemokratiske beslutningsforslag vedrørende produktsikkerhed, er det vigtigt at sørge for, at alle produkter, der markedsføres og sælges i Danmark, opfylder visse minimumskrav i sikkerhedsmæssig forstand. Det er vi i Det Konservative Folkeparti enig i, men vi er samtidig af den opfattelse, at der ikke er noget hul i lovgivningen på dette område, og det betyder, at lovgivningen efter vor opfattelse, i øjeblikket i al fald og indtil videre, synes at være tilstrækkelig. Vi mener, det er væsentligt, at forbrugerombudsmanden har den opfattelse, at der er tilstrækkelig lovgivning på området, og vi finder ikke, at Socialdemokratiet har fremlagt noget dokumenteret behov for yderligere lovgivning.

Vi synes, at man gennem speciallovgivningen, markedsføringslovgivningen og ombudsmandens opfattelse af sagen kan sige, at vi er dækket tilstrækkeligt ind på dette område, og vi mener fra konservativ side, at det må være et meget højt prioriteret synspunkt, at vi ikke skal lovgive for lovgivningens skyld, hvis det område, der behandles, er tilstrækkeligt dækket ind. Det mener vi er tilfældet med produktsikkerheden, og vi afviser derfor det foreliggende forslag.

Jens Peter Jensen (V):

På Venstres vegne kan jeg ganske tilslutte mig industriministerens redegørelse, og jeg er ganske enig med ministeren, når man siger, at der ikke er nogen uoverensstemmelse mellem vore hensigter og forslagsstillernes. Efter den udmærkede fremstilling, som ministeren gav, kan jeg ikke se, at der er noget reelt behov for at gennemføre en lovgivning af denne karakter.

Der blev fra ministerens side bebudet nogle analyser til belysning af problemerne, og så synes jeg, Socialdemokraterne skal vente, til vi har set, hvad disse analyser måtte inspirere til.

[Jens Peter Jensen]

Vi kan ikke medvirke til forslaget fremme på nuværende tidspunkt.

Birthe Hansen (SF):

Til gengæld kan jeg glæde Socialdemokratiet med, at vi er meget positive over for forslaget. Vi mener også, det er vigtigt, at man fra statslig side pålægger producenter og fabrikanter særlige regler vedrørende fremstilling og sikkerhed, og vi kan fremdrage eksempler, f.eks. legepladsredskaber.

Vi havde for et par år siden et forslag til behandling her i Folketinget om legepladsredskaber. Man kunne dengang – og tallet er desværre ikke blevet mindre – fortælle, at der skete ca. 12.000 ulykker af den art om året. Netop på det tidspunkt var der to børn, der blev slået ihjel på grund af mangler ved legepladsredskaber, som var at finde her i landet, men tilpasset vesttyske normer.

Jeg forstår ikke helt, at industriministeren og de tidligere ordførere kan sige, at nu må vi vente og se resultatet af analyser og undersøgelser.

Vi har alle sammen, så vidt jeg ved, fået et blad, Den Europæiske Avis, udgivet af De Europæiske Forbrugeres Sammenslutning – og så kan man tro på det blad eller ej. Af den fremgår det imidlertid, at de største katastrofer i Europa ikke skyldes epidemiske sygdomme, men alle de kvæstelser, man får ved de ulykker, der sker i hjemmet og på legepladser, noget, man for længst kunne have taget højde for. Man kan diskutere, om love og regler i Amerika har været for strenge, men de har i hvert fald nedbragt antallet af kvæstede og døde på grund af den slags ulykker væsentligt. Derfor er vi meget positive over for forslaget, og vi ønsker meget, at man ikke fra industriministerens side skal til at afvente nogle undersøgelser og oplysninger, for de er der i dag. De har været meget svære at stille sammen, det er fuldstændig rigtigt, men jeg tror nok, at de ulykker med børn, der er blevet forgiftet, fordi man ikke herhjemme på pilleglas har låg, der er totalt sikre for børn, taler deres eget sprog.

Som sagt er vi meget positive, og da der netop af justitsministeren er fremsat et forslag om produktansvar, mener vi, at dette må være en meget logisk følge af det.

Socialdemokratiet fremsatte for to år siden forslag både om produktansvar og produkt-

sikkerhed. Jeg ved godt, at der var noget med, at det ene skulle vente på noget fra EF, og det er kommet. Produktansvarslovsforslaget er også fremsat, og det er faktisk på mange punkter ringere end det, vi fortjener som forbrugere i Danmark.

Frank Pedersen (RV):

For Det Radikale Venstre skal jeg på vegne af mit partis ordfører i denne sag, hr. Larsen-Ledet, sige lidt om folketingsbeslutningsforslaget om produktsikkerhed.

Da Socialdemokratiet for første gang fremsatte forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed, skete det i sammenhæng med en diskussion om en eventuel lov om produktansvar. De to beslutningsforslag blev debatteret under ét i Folketinget, og det var der en logisk sammenhæng i.

Siden er proceduren blevet kompliceret derved, at regeringen i denne samling har fremsat et lovforslag om produktansvar, et forslag, som Socialdemokratiet ikke kan støtte i dets nuværende form, medens Socialdemokratiet nu selv fremsætter et beslutningsforslag om produktsikkerhed, et forslag, som regeringen formentlig ikke vil kunne støtte.

Ikke blot kompliceres koordinationen af disse to indbyrdes afhængige forslag af, at produktansvaret sorteres under justitsministeren, medens produktsikkerheden sorteres under industriministeren. Nu skal vi oven i købet til at tage stilling til to nært sammenknyttede emner ud fra helt forskellige udgangspunkter.

Vi forudser på denne baggrund nogle meget store vanskeligheder for en samlet lovgivning på dette område, og samtidig frygter vi, at resultatet vil blive en alt for kompliceret og uigennemskuelig lovgivning.

Vi fremhævede allerede i indlæg her i salen under debatten om produktansvar i oktober, at det er inkonsekvent at udarbejde love og regler til beskyttelse af forbrugere, hvis disse regler samtidig på grund af politiske stridigheder er så mangfoldige og indviklede, at de forbrugere, som skal beskyttes, ikke engang selv kan overskue dem.

Det vil derfor være en hovedopgave for Det Radikale Venstre under udvalgsarbejdet at sikre, at der opnås en klar, sammenhæn-

[Frank Pedersen]

gende og overskuelig lovgivning på produktansvars- og -sikkerhedsområdet.

Vor holdning til det foreliggende forslag vil være meget afhængig af den dokumentation, der kan gives for, at de allerede eksisterende speciallovgivninger om produktsikkerhed fungerer utilfredsstillende eller er utilstrækkelige.

Området er jo allerede dækket af særregler i markedsføringsloven og af forbrugerombudsmandens virksomhed. Det er langt fra sikkert, at disse særregler er tilstrækkelige, men eventuelle huller kunne jo tænkes dækket ved de eksisterende regler.

I hvert fald er det væsentligt for os, at hvis der skal gennemføres en omfattende generel lovgivning om almindelig produktsikkerhed, skal der være et dokumenteret behov herfor. Vi skal ikke bare lovgive for lovgivningens skyld.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er meget enig med den sidste ærede taler. Vi skal ikke lovgive blot for lovgivningens skyld.

Dernæst vil jeg sige, at spørgsmålet om produktsikkerhed er et vældig vigtigt spørgsmål. Derfor har jeg også med både interesse og tilfredshed mærket mig de forskellige konkrete ting, ministeren har redegjort for, også hvad der er sket siden 1985, og det ønsker jeg at henholde mig til.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Heller ikke VS mener, at man skal lovgive for lovgivningens skyld, men denne lovgivning er til for at beskytte forbrugerne.

Vi er ligesom sidste gang meget enige i det forslag, Socialdemokratiet har fremsat. Vi mener, det er meget vigtigt, at det fortsat er producenterne, importørernes og forhandlerne ansvar, at et givet produkt, som der står i bemærkningerne, ikke indebærer nogen sundhedsmæssig eller sikkerhedsmæssig risiko. Det er dem, der skal bevise det.

Så var fru Anne Grete Holmsgård, da forslaget blev behandlet sidste gang, inde på nogle overvejelser vedrørende det nævnt, det særlige organ, der skal nedsættes, og dér vil jeg godt spørge fru Tove Lindbo Larsen, hvem der skal sidde i det nævnt, og om det er en forudsætning, at der er enighed i nævnet, før man kan stille nogle sikkerhedsmæssige

og sundhedsmæssige krav, eller før man kan få et produkt helt væk fra markedet.

Alt i alt synes vi, det er udmærket at gå i gang nu. Jeg synes ikke, industriministerens argumenterede specielt overbevisende. »Med tiden« sagde han. Hvad er »med tiden«? Somme tider, når man siger det her i Folketinget, er det måske omkring år 2000. Kunne ministeren ikke præcisere lidt nærmere, hvornår »med tiden« er, sådan at vi kan få sat et årstal på?

Tove Lindbo Larsen (S):

Denne situation ligner jo alle de andre situationer, vi er i, når vi diskuterer forbrugerpolitik. Der går en skillelinje gennem folketingsalen mellem de borgerlige partier og Socialdemokratiet og partierne til venstre for os. Og så har vi denne siksaklinje i midten: de Radikales holdning til forslagene.

Det kan selvfølgelig ikke undre, at det ser sådan ud, for det er ligesom ved at blive en tradition, hver gang vi skal tale om forbrugerbeskyttelse og lignende.

Jeg vil gerne komme med nogle kommentarer dels til det, der er sagt, dels til baggrunden for vores holdninger, der fremgår af det forslag, der ligger på bordet.

Ministeren udtrykte jo pænt og nydeligt, at regeringen var interesseret i, at der ikke var farlige stoffer på markedet, og at der ikke skete nogen ulykker. Det lyder da både pænt og godt, men problemet er bare, at man fra regeringens side ikke vil gå med til at skabe grundlaget for, at man ikke får de farlige stoffer, og at der ikke sker ulykker.

Det forslag, som foreligger her, skal klart ses i sammenhæng med lovforslaget om produktansvar. Det skal være en forebyggende lov, sådan at der ikke sker de nævnte ulykker, og sådan at der ikke kommer disse farlige stoffer og produkter på markedet. Derved kommer produktansvarsloven faktisk ikke til at virke så voldsomt meget, fordi der ikke kommer så mange sager frem, og det er det, der er meningen med en produktsikkerhedslov.

Derfor burde det være helt naturligt, at alle sagde: når vi gerne vil have en produktansvarslov, som EF også gerne vil have, er det en helt naturlig følge, at vi så også beslutter os for en lov om produktsikkerhed.

[Tove Lindbo Larsen]

Argumenterne imod den har været, at der er tilstrækkeligt med muligheder for at gribe ind, men så kan man jo undre sig over, at der stadig væk sker ulykker. Man kan undre sig over, at der stadig væk kommer farlige stoffer på markedet, når der er grundlag for, at man kan gribe ind.

Når forbrugerombudsmanden giver udtryk for, at man vurderer, og at man laver kvartalsindberetninger og ikke mangler muligheder for at gribe ind, kan jeg ikke rigtig forstå, at man ikke har grebet noget mere ind, for der har da været tilfælde, hvor man har kunnet konstatere, at det havde været værdifuldt, om der var blevet grebet ind. Det fortæller jo også EF-Avisen, som fru Birthe Hansen omtalte.

Der er grund til at gennemføre tilstrækkelig lovgivning til, at man kan få alle de problemer ryddet af vejen, som vi bliver konfronteret med af og til.

Ministeren sagde også, at man vil styrke arbejdet i EF, og det er jeg da godt tilfreds med. Men det, der er problemet, er jo, at arbejdet i EF går med en hastighed, som får vores tålmodighed til at briste, og derfor er vi næsten tvunget til selv at tage nogle initiativer. Det kunne jo også være, at vores initiativer kunne hjælpe EF på vej.

Informationssystemet ser vi selvfølgelig meget hen til, og at dette projekt skal fortsætte til 1990, er selvfølgelig udmærket, men det vil altså sige, at vi bliver ved med at skyde tingene ud. Det varer længere og længere, inden vi træffer en beslutning.

Jeg er da enig i, at standardisering og mærkning er ganske udmærket, men det er ikke tilstrækkeligt efter vores opfattelse. Vi er ikke overbeviste om, at speciallovene og markedsføringsloven, som også er blevet omtalt, er tilstrækkelige til at løse de problemer, der eksisterer.

Det er vores opfattelse, at der er behov for at forebygge skader, og det har faktisk også været det udvalgs opfattelse, som har siddet og arbejdet med sagen, et udvalg, der består af repræsentanter for de involverede ministerier inklusive Industriministeriet.

Den betænkning om produktsikkerhed, der blev afgivet af Industriministeriet den 3. august 1978, anbefaler en lovgivning på dette område. Industriministeriets repræsentant anbefaler selv en lovgivning på dette område, og derfor er jeg lidt ked af, at man ikke

vil følge det op, som blev besluttet allerede i 1978. Det er jo helt utroligt, at man tror, at der med den tekniske udvikling, der sker, ikke skulle være lige så stort behov nu, som der var dengang.

Jeg vil sige, at det jo ikke er den helt store forundring, man kan lægge for dagen, når man hører, at de Konservative og Venstre er 100 pct. enige med regeringen.

Jeg er enig i fru Birthe Hansens betragtninger. Det er rigtigt, at der har været legepladsulykker, legetøjsulykker og andre ting. Det er noget, som ikke burde forekomme. Jeg ved også, at Statens Husholdningsråd, der hører under Industriministeriet, har påpeget mange gange, at ulykker i hjemmet er noget, der er stærkt belastende, selvfølgelig mest for dem, de rammer, men også for samfundet som helhed. Husholdningsrådet har omtalt det meget grundigt i pjecer og »Råd og Resultater«, og jeg synes egentlig, at man skulle kigge rigtig godt efter i Industriministeriet og se, om ikke man kunne få noget oplysning dér, sådan at man kan se, at der er behov for et lovgrundlag for at hindre dette.

Hr. Frank Pedersen fra Det Radikale Venstre talte både om produktansvarslovsforslaget og om produktsikkerhedslovsforslaget, og vi sagde, da vi behandlede produktansvarsloven, at vi ikke ville stemme for den, men det var, fordi den ikke var god nok. Hr. Frank Pedersen kan være ganske sikker på, at vi vil stille nogle ændringsforslag, så produktansvarsloven bliver bedre, og så kan det være, at Det Radikale Venstre synes, det er helt fornuftigt, at vi også får en lov om produktsikkerhed. Vi skal i hvert fald gøre vores til at oplyse i så høj grad som muligt om, at der er behov for begge dele, og jeg håber ikke, at Det Radikale Venstre har misforstået dette beslutningsforslag.

Vi mener, at der er behov både for en lov om produktsikkerhed og for en lov om produktansvar. Det er vigtigt at være opmærksom på, at det er producenterne, der skal bevise, hvad det er for et materiale, de sender på markedet, akkurat som fru Elisabeth Bruun Olesen nævnte det. Det kan ikke være rigtigt, at forbrugeren skal bevise, at et stof er farligt, eller at der kan ske de og de ting ved det. Det er naturligvis producenten, der skal gøre det, men det hører under produktansvarsloven, så det skal jeg ikke sige mere om nu.

[Tove Lindbo Larsen]

Der var en ting, jeg hæftede mig ved i det, hr. Frank Pedersen sagde, og det var, at produktsikkerhedsloven hører under Industriministeriet og produktansvarsloven under Justitsministeriet. Jamen det er da så tindrende ligegyldigt, hvordan administrationen foregår. Jeg er ganske overbevist om, at medlemmerne af denne regering taler sammen, og man kan være ganske overbevist om, at de medlemmer af retsudvalget, der behandler produktansvarsloven, og de medlemmer, der behandler produktsikkerhedsloven, også taler sammen, så lad os dog ikke hænge os i, om det hører til det ene eller det andet sted. Det drejer sig om forbrugerbeskyttelse, og det er det, vi er meget optaget af.

Jeg mener faktisk også, at hvis vi får gennemført en lov om produktsikkerhed, gør vi også erhvervslivet en tjeneste, for så vil det ikke komme i den situation, at det skal have ansvar for et produkt, der ikke er godt nok. Man har taget den forebyggelse, der ligger i det, og jeg tror også, at erhvervslivet vil tage det som noget positivt.

Vi har omtalt, at et råd skulle sidde og behandle dette, akkurat på samme måde som det er omtalt i betænkningen, og jeg skal svare fru Elisabeth Bruun Olesen, at vi forestiller os, at interesseorganisationerne, forbrugerne og selvfølgelig også producenterne skal med i sådan et råd.

Vi har stadig væk troen på, at man kan få et fornuftigt samarbejde om dette forslag, og det håber jeg også udvalgsarbejdet vil vise.

(Kort bemærkning).

Frank Pedersen (RV):

Til fru Tove Lindbo Larsen vil jeg sige om forslaget, at vi finder det positivt. Vi ønsker også at skærpe kravene til indhold og form i den del af producenters og importørers markedsføring, der omhandler en reel oplysning om produktet. Vi kan også tilslutte os, at brugsvejledninger udfærdiges på dansk, men konstruktionen med administration af loven gennem et specielt til formålet oprettet organ kan diskuteres. Er man sikker på, at man opnår større sikkerhed for forbrugerne ved at lægge endelige afgørelser ud til et administrativt organ?

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg vil sige til fru Tove Lindbo Larsen, at når det udtrykkes sådan, at der går et skel ned gennem Folketinget, så tror jeg, det er rigtigt, men man skal føje til i dette tilfælde, at det ikke er et skel, som er baseret på en forskel i holdningen – jo, til ét spørgsmål, nemlig: skal vi bruge speciallovgivningen, eller skal vi lave et stort lovgivningskompleks på dette område?

Hvis vi tager betænkningen fra 1981, som anbefaler lovgivning, vil jeg sige, at tiden jo ikke har stået stille siden 1981. Der har været en lang række tiltag på speciallovgivningsområdet, som netop punkt for punkt har prøvet at dække de huller, der er opstået, og derfor vil jeg sige, at man kan lave nok så mange love, de kan ikke forhindre ulykker. De kan være med til at begrænse spilleregler, som er uacceptable, og som skal fjernes.

Når fru Birthe Hansen påpeger forholdene omkring legepladser og legepladsredskaber, mener jeg, det vil være et godt område at tage op i forbindelse med udvalgsbehandlingen for at se, om der skulle være tale om områder, hvor vi ikke kan ramme med speciallovgivning, og i givet fald vil jeg erklære mig positiv over for, at vi kigger på dette.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Når jeg omtalte disse 12.000 legepladsredskabsulykker, skal jeg fortælle industriministeren, at det hang sammen med et lovforslag, vi fremsatte dengang, og som fik en sjov skæbne, kan man sige, for der var egentlig bred enighed om, at der var noget fornuftigt i at få lavet nogle regler, og så havnede forslaget ovre i Standardiseringsrådet, hvor det har ligget lige siden.

Nu vil jeg da godt efterlyse, hvad der egentlig er sket. Det er altså ca. to år siden, at der var nogenlunde bred enighed her i folketings salen om, at det egentlig var et godt forslag, og at der skulle gøres noget ved det. Så blev det overgivet til Standardiseringsrådet, og siden er der ikke sket noget.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg opfatter ministerens indlæg i anden omgang som lidt mere positivt end det første, og det må jeg opfatte sådan, at hvis vi kan dokumentere, at der er behov for en lovgivning, der dækker det hele, uden at det er en

[Tove Lindbo Larsen]

lov for lovgivningens skyld – det er der ingen der vil, og det er der slet ingen grund til overhovedet at sige i dette Ting, for vi har love nok – vil ministeren måske se lidt venligere på dette forslag, hvis vi ved fælles hjælp under udvalgsarbejdet kan finde frem til, at det vil være godt, om man har et sikkerhedsnet under speciallovene.

Industriministeren (Nils Wilhjeml):

Jeg synes nok, det var en vidtgående fortolkning, fru Tove Lindbo Larsen foretog af mit sidste indlæg. Det, jeg sagde – for at der ikke skal herske nogen tvivl om det – var: lad os få dokumenteret de områder, hvor der måtte være et reelt behov, og så er det min opfattelse og regeringens opfattelse, at vi via speciallovgivningen kan ramme disse områder.

Med hensyn til det af fru Birthe Hansen nu rejste spørgsmål vil jeg sige, at jeg meget gerne vil undersøge det, og at vi skal komme tilbage til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning om kommanditselskaber.

Af Svend Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 27/11 86).

Forslaget sattes til forhandling

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjeml):

Min forgænger udtalte i februar 1985 i et svar til erhvervsudvalget, at det er regeringens mål at tilvejebringe selskabsretlig regulering af forholdene for udøvelse af erhvervs-mæssig virksomhed; herunder er det hensigten at fremsætte et lovforslag om kommanditselskaber.

Et lovudkast om kommanditselskaber var på daværende tidspunkt sendt til høring hos interesserede organisationer. Høringsrunden og de efterfølgende forhandlinger med de hørte organisationer viste imidlertid, at der var betydelig uenighed om, hvilket omfang en regulering burde antage. De indkomne kommentarer var af en sådan art, at regeringen besluttede indtil videre at udsætte fremsættelsen af et forslag til lov om kommanditselskaber. Dette blev meddelt Folketingets erhvervsudvalg i industriministerens svar af 20. december 1985 på det af udvalget stillede spørgsmål.

Kommanditselskabsformen er, vil jeg gerne sige, ikke særlig udbredt. Omkring 1980 var der ca. 840 kommanditselskaber. Den senest tilgængelige statistik viser, at der i 1984 var 629, og at der i dag er 686. Det ligger altså på et nogenlunde stabilt niveau, hvis vi ser det over de senere år. Disse tal er det rimeligt at sammenligne med, at vi har omkring 70.000 aktie- og anpartsselskaber. Da spørgsmålet om regulering af kommanditselskabers forhold således ikke er et hastende problem efter vores mening, blev fremsættelsen af et nyt, bearbejdet lovforslag ikke medtaget i regeringens lovprogram for indeværende folketingsår. Forslaget til folketingsbeslutning indeholder en fortegnelse over et eventuelt lovforslags indhold. Dette er et af de punkter, hvorom der er ret delte meninger. En række organisationer er af den opfattelse, at en regulering af visse af disse forhold kan ske ved, at en lov stiller krav om vedtægtsbestemmelser, men ikke direkte regulerer alle detailforhold. Der er behov for en nærmere bearbejdning i ministeriet af bl.a. disse spørgsmål, og under hensyn til den prioritering, dette arbejde for tiden kan gives i relation til mange af de andre spændende opgaver, vi er i gang med med hensyn til udmøntningen af den dynamiske erhvervs-politik, bør beslutningsforslaget efter min mening med denne bløde argumentation forkastes.